

PROVAS je pro Vás.
Pro všechny ty, kdož
chtějí být v obraze.
Jako symbolický
provaz svazuje
všechny lidi
se stejným zájmem,
se zájmem
o naše údolí.

PROVAS

OBČASNÍK MĚKROREJONU OSOV

Vydává OÚ Osov.
PROVAS, Osovská 99,
267 25 OSOV
Evidováno
Ministerstvem kultury ČR
(MK ČR E 14098)
e-mail: provas@osov.cz
www.provas.aktualne.cz
Příští číslo vyjde
18. září 2004

ZDARMA

14. SRPNA 2004

ROČNÍK II, ČÍSLO 8

Vážení čtenáři!

Právě držíte v rukou druhé, a zřejmě také poslední, prázdninové číslo svého oblíbeného časopisu Provas. To je samo o sobě velmi pozitivní, avšak zároveň to znamená, že jsou nenávratně pryč další čtyři týdny letošních prázdnin. A co nám vlastně uplynulý měsíc přinesl? Bylo toho poměrně dost, doma i v zahraničí, udály se věci dobré i špatné, tragické i komické. Například... Ale koho to vlastně zajímá, v takovém vedru? V čase dovolených, kdy si má člověk odpočinout od starostí. A koho vlastně zajímá světové dění bez ohledu na roční dobu. A má takový zájem vůbec nějaký význam, když si uvědomíme, že i přes obстойné povědomí o dění ve světě má člověk málokdy možnost něco ovlivnit? Nízký zájem o kvalitní informace je pak celkem pochopitelný. Není nakonec lepší se tomu všemu denně smát s dívkou Blesku? Možná ano. Ale nejlepší je smát se tomu s Frantou, prostě číst Provas, kde najdete informace zajímavé i v létě, protože popisovaných událostí není tak obtížné se zúčastnit a jejich průběh ovlivnit. Užitečný může být Provas i lidem, kteří jedou na dovolenou, a potřebují vhodné čtivo do dopravních prostředků, nebo naopak těm, kteří se z dovolené vracejí a chtějí se rychle dozvědět, co se v našem kraji během jejich nepřítomnosti událo a změnilo. Ať už patříte k té, oné nebo úplně jiné skupině čtenářů, přejeme vám příjemné čtení a krásný zbytek prázdnin.

Jiří BOLINA

Léto patří nohejbalovým turnajům. Jeden z nich proběhl i v areálu osovské hospůdky proti kostelu. Na snímku se L. Chocová z Lážovic snaží překonat dokonalý blok tělem Lukáše Vaňaty (více na poslední straně).

Foto J. KOZÁK

Osovští hasiči se svou historickou ruční stříkačkou z roku 1907 sehráli významnou roli v muzikálu Postřižiny, který měl minulý týden premiéru v řevnickém Lesním divadle. Snímek zachycuje závěr představení, tzv. „děkovačku“, kde se zpívá, tančije a klaní. Poslední příležitost vidět osovské „v akci“ mají zájemci dnes, 14. srpna, od 20 hodin v poslední repríze.

Foto J. KOZÁK

Hasiči vymýšlí další vtípky

POSTŘIŽINY SE PŘESUNOU DO SVINAŘ A POTÉ DO NYMBURKA

Řevnice, Osov - Tři divadelní vystoupení na prknech, která znamenají svět, měli za sebou v době uzávěrky tohoto vydání osovští hasiči. Svým osobitým způsobem a nadšením ztvárnili zásahovou hasičskou jednotku v muzikálu Postřižiny, který měl v řevnickém Lesním divadle premiéru 6. srpna a následující sobotu a neděli byl reprizován. Další reprízy probíhají tento víkend opět za účasti osovských. Jejich účast se odvíjí od jejich vystoupení s historickou ruční stříkačkou na oslavách místní lokálky, kde si jich všiml režisér Miloslav Frýdl.

„Je to super zážitek,“ shodují se všichni účinkující členové osovského sboru a vůbec nehledí na množství volného času, který tomu věnovali. Kromě premiéry a pěti repríz to totiž znamenalo účast na generálce a na několika zkouškách. Miloslav Frýdl je rád, že se lidé baví a co se týče hasičů, říká: „Mám pro ně jen slova chvály. Netušil jsem, jak se k tomu postaví. Jestli to pro ně nebude nuda a jestli nebudou otráveni z toho dojíždění (a nočního odjíždění). Jsou super, baví se u toho a dokonce si vymýšlí i další vtípky. Což je samozřejmě dobře. Včera třeba přivezli helmu i pro pana Vilímka, který se také na vozíčku hrne držet plachtu pod panem de Giorgi. Žijou s tím divadlem, to je fajn.“

Zářijových představení Postřižin ve svinař-

ském zámku se již osovští nezúčastní. Jejich roli převzou místní hasiči a sokolové a dokonce opravují svoji historickou stříkačku. Podle slov režiséra Frýdla však s osovskými opět počítá (budou-li chutí?) na Postřižiny v nymburském pivovaru. Zatím však není stanoven termín.

Josef KOZÁK

Odkud je stará stříkačka?

Roli strážců nočního klidu města si vyzkoušeli osovští hasiči. Cestou z nedělní reprízy byli překvapeni nezvyklým ruchem v areálu řevnických Technických služeb. „Bylo po půlnoci a uvnitř někdo něco nakládal,“ říká Josef Chvojka. „A když jsme zastavili, postavy se stáhly do zadní části oploceného prostoru. Tak jsme zavolali policii.“ Ta zjistila, že se nejedná o zloděje, ale o pracovníky, kteří pro Technické služby pracují.

V sobotním davu nadšených diváků, opouštějících divadlo, bylo slyšet i toto: „A ta stříkačka musí být ale stará. Prý je odněkud ze Svinař?!” pravil jeden pán. „Ale kdepak,“ pravil znalecky druhý. „Ta je odtud. Řevnická. Starají se o ni a vujíždí vždycky při významných událostech.“

„Prdlačky,“ řekl by strýc Pepin. „Je z Osova.“ (JoK)

Značení se stalo pro automobilisty rébusem

CESTA PO SILNICI ČÍSLO 115 SKONČÍ PRO NEZNALÉ ZA OSOVSKÝM KOSTELEM

Osov – Naprosto dezorientování zůstanou automobilisté jedoucí po silnici číslo 115 na křižovatce za osovským kostelem. Zatímco se místní na ukazatele neřítí a cestu znají, cizinci v koncích. Před křižovatkou je totiž jediná směrovka, mířící vpravo a prozrazující směr na Lážovice. A když náhodou řidič zabočí správně, nahoru k sokolovně, dozví se z další směrovky pouze směr na Velký Chlumec. O odbočce vpravo, kterou pokračuje silnice 115, ani písmeno. Pokud by však někdo měl za svůj cíl výše uvedený Velký Chlumec, ke směrovce pod sokolovnou by se vůbec nedostal. Předcházející, umístěná před budovou pošty, by ho totiž odklonila doleva na silnici vedoucí centrem obce.

Z opačné strany se se zlou potáže ten, kdo by se chtěl nechat směřovat do Řevnic. Ve směru od Skřípky se dozví o nutnosti odbočit vlevo, ve směru od Chlumce o nutnosti jet rovně, ale dále už mu směrovky neporadí. Před odbočkou na správnou cestu u fary se dozví jen, že rovně lze jet do Lážovic.

„Na správné silnici mi sdělili,“ říká k této situaci starosta Zdeněk Veverka, „že firma, která prováděla značení, zapomněla, že silnice číslo 115 je v Osově přerušena silnicí 3. třídy z Dobříše do Berouna.“

Podle jeho slov budou odpovědní úředníci požadovat nápravu.

Podobně zmatené značení se realizovalo před 36 lety jako odpor proti sovětské okupaci. Doufejme, že se v Osově nejedná o předzvěst něčeho podobného.

Josef KOZÁK

Na noční rybolov přiljely děti až z Radotína

Podbrdy – Tradičního 6. ročníku nočního rybolovu na rybníku Karlov se v sobotu 31. července zúčastnilo 42 rybářů a přes 50 přihlížejících diváků. Závod začal úderem poledne a přesně o půlnoci byl ukončen. Vítězem se pro letošní rok stal Martin Netík, který chytil bole na o délce 45 centimetrů.

„Většinou soutěžící vytahovali kapry,“ říká starosta Karel Štátný. „Okouny a další podměrečné ryby jsme nepočítali.“

Vzácnou návštěvou se staly děti z radotínského rybářského kroužku, které u rybníka přespaly ve stanu do druhého dne.

„Počasí nám přálo a piva bylo dost,“ dodává s úsměvem Štátný.

(JoK)

Prázdniny a čas dovolených přináší nejen radosti, ale i starosti. Červencové číslo PROVASu skládal a roznášel každý, kdo měl ruce, a byl po ruce.

Foto J. KO-

Podvodníci okrádají hlavně seniory

NENECHTE SE NAPÁLIT VYSOKOU VÝHROU ČI VÝHODNOU CENOU

V pondělí 26. července, kolem poledne, přišli do volně přístupného domu v obci na Hořovicích muž a žena. V domku bydlí dva důchodci. Dvojice vešla do kuchyně a nabízela k prodeji deky. Žena požádala důchodce, aby šli ven, protože je těhotná a uvnitř se jí špatně dýchá. Na dvoře byl další muž a žena. Po chvíli okolo domku projelo bílé osobní vozidlo, které zatroubilo, a všichni utekli ze dvora směrem za vozidlem. Po návratu do domu stařenka zjistila, že je otevřené okno v kuchyni a v ložnici chybí 80 000 korun.

Podobných případů šetří policie od začátku roku několik a vyskytují se po celém okrese. Většinou jde o podobný scénář. Lidé domů pustí cizího člověka (dvojici nebo trojici) pod záminkou výhodné koupě nádobí nebo příkrývek. Někdy tito lidé požadují například potraviny nebo potřebují napít vody. Jeden z nich pak odvede pozornost důvěřivého občana tím,

že zboží přehnaně vychvaluje a další ze skupiny prohlédá domek. Často jim lidé celé své úspory sami ukazují při placení nebo když „pochtivá návštěva“ chce rozměnit pětistovcovku. Zloději pak využijí nepozornosti důchodce a hotovost odcizí. Tyto skupinky objíždějí vesnice a vyhledávají zejména staré a osamocené lidi. Někteří staří lidé jsou velice důvěřiví a jsou proto snadným terčem. Důvěřivý senior se snadno nechá oklamat slušným vystupováním a zevnějškem nepravých obchodních zástupců. Pokud u vás zazvoní takový „prodejce“, neprojevujte o jeho zboží zájem. Nepouštějte ho ani na dvorek ani do domu, i kdyby vám sliboval vysokou výhru. Pokud někoho takového uvidíte ve vašem okolí, informujte o tom okamžitě policii na linku 158. Důležité je zapamatovat si o jaký osobní automobil se jedná, jeho barvu a státní či registrační značku. Soňa PFEIFEROVÁ, policie Beroun

Jiskra od mechanizace zapálila pole

Osov – Přesně o patnácté hodině se v neděli 8. srpna rozezněl nad Osovem nepřerušovaný tón sirény, což znamená požár v obci. Naštěstí se jednalo o hořící pole pod lesem.

„S největší pravděpodobností se tráva vznítla od jiskry, kterou vykřesala mechanizace za traktorem,“ domnívá se starosta hasičů Josef Chvojka, který byl s cisternou první na místě. „Stačí, aby kov narazil na kámen a v letošním suchu tráva hned hoří.“

Celkem se vznítlo půl hektaru plochy, ale za pomoci jednotky ze sousedních Hostomic bylo brzy po požáru.

„Večer jsme už zase hráli v řevnickém divadle,“ dodává Chvojka. V pondělí ráno se oheň opět pokusil rozhořet, ale tentokrát ho Josef Chvojka udolal v zárodku.

„Všiml jsme si ho z okna,“ upřesňuje. Nejhorší je, že o některých požárech v okolí se osloví dozvídají zprostředkovaně a se zpožděním. Podle Chvojky za to může nový systém ohlašování a organizace. (JoK)

V pondělí 19. července oslavila v kruhu rodinném 85. narozeniny paní Božena Vacurová z Osova. Za místní obecní úřad přišla jubilantce popřát k významnému životnímu výročí zastupitelka Květoslava Straková. „Moc všem gratulantům i obecnímu úřadu děkujeme,“ vzkazuje snacha Marie Vacurová.

Foto ARCHIV

Podbrdské poutě probíhaly dříve docela jinak

OSOVO BÝVAL PLNÝ STÁNKŮ A VEČER SE TANCOVALO AŽ DO PŮLNOCI

Proč se slaví pouť a jak ji drželi v Osově na počátku minulého století?

Poutní slavnost se vztahuje ke dni, kdy si připomínáme svátce, kterému byl zasvěcen farní kostel. Krásný osovský chrám nese jméno Narození sv. Jana Křtitele, jehož svátek připadá na 24. červen. Pout' bývá o nejbližší neděli. Jan Křtitel byl podle Starého zákona předchůdce Kristův a měl za úkol připravit lidstvo na jeho příchod, pobídnout je, aby se zbavilo zlého a započalo nový život v dobro. Křest pak byl projevem lítosti člověka nad vlastními hříchy. Život prorokův byl završen mučednickou smrtí poté, co kníže Herodes Antipos vyslyšel přání své ženy Herodiady a její dcery Salomé a nechal Janovi setnout hlavu. Scéna, kdy sluha přináší na podnosu světovou hlavu jako dar Salomé, je zachycena na jednom z velkých obrazů na stropě kostela.

Osovská pouť na počátku minulého století probíhala docela jinak než dnes, kdy si ji připomínáme snad už jen v kostele při slavnostní mši. Houpačky přijíždějí zřídka a taneční zábavy, pokud se vůbec konají, dávno nejsou to, co bývaly před lety. Už je to dávno, kdy děti dlouho předem vyhlížely, jestli nejedou komedianti, a schovávaly si penízky na atrakce. Kdo měl pět korun, byl na tom moc dobře. Přijížděly obvykle dva vozy s plachtou tažené koníky, jejichž stálým stanovištěm bylo místo u sv. Jana směrem ke hřbitovu. V těch vozech jejich majitelé přespávali a měli v nich všechno, co potřebovali k živnosti i k životu. V neděli dopoledne se chodilo do kostela, který býval plný lidí. Po mši většinou zašli muži na pivo a na párky k Vackům do hostince „Na poště“. K nejdůležitější zábavě patřilo prohlížení krámků. Stávaly třemi směry: od kostela k faře a od školy k pivovaru a ke hřbitovu. Hned u pošty byl jeden s čepicemi a na rohu školy stál sud s rychle nakvašenými okurkami, ke kterým prodavač přidával hrneček láku. Z Hostomic sem se sladkými laskominami pravidelně jezdil cukrář Choura a už tenkrát šla na od-

byt cukrová vata a turecký med. Odsekával se sekáčkem obyčejně za korunu a okolo vždycky bývalo velké srocní vos a včel. Kiliánovi vytáhli z vozu kisu s cukrovím, na čtyři kůly natáhli plachtu a na pult vyložili oparáděná srůdčeka. Nacházeli jste tady houpačky a střelnice nesrovnatelné sice s těmi současnými, ale určitě více využívané ke všeobecné spokojenosti hostů. Návštěvníci měli radost i z vystřelených papírových růží na špejlech a k nejoblíbenějšímu povyražení patřilo „štěstí“. V obálce za korunu jste mohli najít panáčky, korálky a podobné drobnosti. Blámovi přivázeli kolotoč, který stával u lednice. To je ta stará budova naproti samoobsluze, kde se kdysi tloukl led. Kolotoč tenkrát ještě nebyl na elektriku, ale pod špičkou měl naplocho připevněná prkna a na těch stáli čtyři kluci a točili, aby se pak zadarmo mohli svězt. Jednou došlo k nehodě málem tragické, když se s pasažérem znenadání utrhla sedačka. Bylo velké štěstí, že kolotoč tehdy stál na dvoře u Kubečů a nedobrovolný letec spadl do měkkého hnojiště, takže vyvázl prakticky bez úhony, snad jen s pocuchanými nervy.

Prodávající hlasitě nabízel své zboží. „Tady je to ledo ledo,“ křičel jeden, co dovezl ještě dost nezvyklou studenou pochoutku, a pan mistr kovář mu neodolal. „Děvečko, něco Ti nesu“, řekl radostně dcerušce a sáhl do kapsy. Tam ovšem nic nebylo, jenom mokro, protože ledo v tom horku nepřežilo. Večer bývaly zábavy v hostinci „U pivovaru“, kde kralovali Hamplovi a později Boháčkovci. (Stával naproti domu Kubečových a před časem byl zbourán pro sešlost věkem.) Večer se dívky oblékly do parádních šatů, které jinak nosily jen do kostela, a pokud jim po celodenním pouťovém hýření zbylo pět korun na vstup, vydaly se na sál tancovat. Protože v místě nebylo mnoho chlapců, musely se nechat vyvádět přespolními. Cizí dívky sem o pouti nechodily. Muzikanti pana Špatenky z Podbrd hráli až do půlnoci, ale ani pak se hostům nechťelo domů. Hned jak pouť

skončila a komedianti odjeli na další štaci, okamžitě nastalo těšení na posvícení. Jenomže pak přišla válka a byl konec.

A co se týká okolních farností, tak tedy opravdu hodně slavná bývala Bartolomějská pouť ve Všeradicích 24. srpna. Tam jste pokaždé našli velké množství krámků, kolotoče, s maringotkou sem tradičně přijížděl Sýkora, kteří své pojízdné obydlí měli na tehdejší poměry zřízeno velmi moderně. Jejich vůz byl v půli přehrazen, vpředu měl kuchyň, vzadu ložnici. Tahle pouť byla a dodnes je loučením s prázdninami. V Hostomicích připadá poutní slavnost na svátek sv. Petra Damianiho 21. února, takže ji tady pro tu velkou zimu ani nedrží. V Neumětělské je hned po osovské, na Petra a Pavla 29. června. Bezdědická farnost slaví tento svátek 15. srpna, v den Nanebevzetí Panny Marie. Marie PLECITÁ

Redakce PROVASu pořádá

v sobotu 28. srpna 2004

**PRÁZDNINOVÝ DEN
PRO DĚTI**

Start v 15 hodin v „Bažantnici“

**Dobrodružná cesta lesem
končící nálezem pokladu
Předškoláci pouze s doprovodem**

**Od 17 hodin setkání spojené
s opékáním v Osovcu
na koupališti**

Jeho hudba byla zároveň i jeho modlitbou

ČTENÁŘ PROVASU VZPOMÍNÁ NA SVOJE PRVNÍ NÁVŠTĚVY OSOVA A NA ZDEJŠÍHO FARÁŘE

Uvěřejňujeme vyprávění pana Petra Čecha, původem ze Všenor, žijícího nyní v Berlíně. Petr Čech vzpomíná na léto 1961. (PROVAS)

Jako student pražské AMU jsem jednoho červnového dne roku 1961 vyjel s kamarádem na kole ze Řevnice směrem na Podbrdí, protože brdské lesy nám připadaly velmi krásné. Řekli jsme si, že se zastavíme teprve tehdy, pokud nás upoutá něco mimořádného. Nakonec jsme dojeli až do Osova. Obdivovali jsme zdejší krajinu obklopenou ze všech stran lesy, fascinovala nás okolní políčka, ale je mimořádně nádherný otevřený výhled do kraje. A pak jsme uviděli kostel.

Rádi bychom si ho prohlédli, ale když jsme vzali za kliku, bylo zavřeno. Protože jsme si opravdu velmi přáli vstoupit dovnitř, šli jsme se do protějšího zámku zeptat, kdo by nám mohl odemknout. Toto kdysi noblesní sídlo někdejších majitelů panství už od konce 50. let sloužilo jako domov důchodců. Jeho vlnité obyvatelky nám poradily, abychom si došli za panem farářem P. Alešem Crkvou. Zavonili jsme na starodávný farní zvonek opatřený výzvou „Račte točit“ a za chvíli stál mezi dveřmi od prvního pohledu nesmírně sympa-

tický a milý pán. Ochotně nás doprovodil do kostela, ohromným železným klíčem odemkl ohromné pevné dveře a my jsme poprvé spatřili tu barokní krásu. Pater Aleš nás během chvilky seznámil s nejzajímavějšími fakty z historie tohoto vzácného chrámu a mě najednou napadlo, jak moc by mě potěšilo, kdybych si tu směl zahrát na violu. Měle mě překvapilo, že svolení pana faráře jsem dostal bez problémů, takže přibližně za týden po tomto setkání jsem znovu popadl kolo, do ruksaku jsem nabal svou violu, sebral mého nejlepšího kamaráda Jiřího ze Řevnic a podruhé jsme vyrazili do Osova.

P. Crkva byl velkým milovníkem vážné hudby, zvláště operní, takže když jsem začal hrát, hned poznal, že nejsem žádný podvodník, ale opravdový muzikant (v té době už jsem byl členem orchestru Národního divadla v Praze). Jeho důvěru jsem si získal natolik, že kdykoliv jsem si později přijel zahrát, beze strachu mi půjčil klíče a já mohl dosyta vychutnat dokonalou akustiku osovského kostela. Má hudba tam byla i mou modlitbou.

Zvykl jsem si navštěvovat toto posvátné místo a zároveň podnikat osamocené dlouhé túry po brdských lesích. Když jsem tak jednou putoval po hřebenech mezi Jeleními palouky a Stož-

cem, po několika hodinách samoty jsem znenadání narazil na skupinu pracujících žen. Byly příjemné a sympatické a moc hezky se s nimi povídalo. Měl jsem pocit, jako by se tu snad zastavil čas. Jak ohromný rozdíl oproti uspěchané zakoupené Praze. Když jsem pak znovu přijel do kostela na mši, které jsem tu navštěvoval velmi rád i kvůli varhanní hře nezapomenutelného regenschoriho pana Tomáše Mandy z Velkého Chlumce, ke svému údivu jsem tady spatřil i jednu z těch lesních dělnic. Zase jsme se dali do řeči a pak ještě mnohokrát během více jak čtyřiceti let, neboť naše přátelství trvá dodnes.

Dnes žiju v Berlíně, kam jsem se před dvaceti lety oženil. Pravidelně ovšem toto rušné velkoměsto opouštím, abych znovu navštívil Osovsko, které jsem si navždy zamiloval nejen pro jeho půvabnou přírodu, zdejší topoly, kaštany, lípy, čistý vzduch, ale také pro pohostinnost a srdečnost zdejších obyvatel. Stále vděčně vzpomínám na laskavého pana faráře Crkvu a kdykoliv mám příležitost, vracím se sem připomenout si své mládí, opět vychutnávám dosud trvajícím krásu této podivuhodné krajiny, která mě nesmírně osvěžuje a dodává sílu pro moji náročnou pedagogickou činnost v Německu. Petr ČECH, Berlín

Oslavy vylodění Spojenců byly velkolepé

ÚČASTNÍK OSLAV VE FRANCOUZSKÉ NORMANDII POPISUJE SVÉ DOJMY

Neumětely, Normandie – Na oslavy 60. výročí vylodění Spojenců v Normandii vyrazil z Čech i Miroslav Lorenz, jednatel „Kovošrotu Lorenz“ z Neumětel.

„Líbí se mi vojenská technika a často jezdím s kamarády z Berouna na tzv. Bahna,“ řekl Lorenz pro PROVAS. Hodně čte o vojenské technice a historii a o druhé světové válce. Vždy se chtěl podívat do míst, která viděl ve válečných filmech a velké oslavy byla neodolatelná příležitost.

„Viděli jsme všechno, co s invazí souvisí,“ vypráví Lorenz. „Pláže Omaha i Utah, městečka, kde přistávali první američtí a britští výsadkáři. Prošli jsme výstavy a muzea, vyfotografovali se a rozmlouvali s rodáky, kteří tenkrát bojovali v řadách spojeneckých vojsk.“ Jen do centra oslav, kde byli zástupci vítězných i poražených států (letos poprvé), se nedostali. „Nešlo to,“ krčí rameny mladík. „Bylo tam tolik lidí a taková bezpečnostní opatření, že jsme to prostě oželeli. Ale i tak to byl obrovský zážitek.“

Josef KOZÁK

Miroslav Lorenz před americkým tankem z doby invaze v muzeu vylodění v Normandii.

Foto ARCHIV

POSTŘIŽINY

ve svinařském zámku

původní muzikál, v němž hlavní roli hrají pivo a krásné vlasy paní správcové

Hrají a zpívají řevničtí ochotníci a členové skupiny Třehus

Scénář a režie: Miloslav FRÝDL

Nad muzikálem převzal osobní záštitu hejtman Středočeského kraje Petr BENDL

SVINAŘE, ZÁMEK: sobota 4. září 20.00, neděle 5. září 19.00

Sobota 18. září 2004 od 9:30 do 16 hodin

JÍZDA HISTORICKÉHO VLAKU

Karlštejn – Zadní Třebañ – Lochovice

a zpět

Vlakem cestuje opět císař František Josef I. s doprovodem, cestou hraje a zpívá skupina Třehus

Na trati uvidíte i litešskou chasu, vodníky z Leče a osovské hasiče. Vy vybraných stanicích bohatý program a občerstvení

Sledujte další informace na plakátech ve všech podbrdských a pobořenských obcích a městech

Sbor nezapěl ani tón a regenschori měnil barvy

VZPOMÍNKA NA OCHOTNICKOU HEREČKU A ZPĚVAČKU MARIÍ ŠVORCOVOU

Zemřela paní Marie Švorcová, rozená Špatenková, z Velkého Chlumce. Bylo jí 77 let. Patřila k našemu životu tak samozřejmě, že si ho bez ní těžko dokážeme představit, a je nám teď hodně smutno.

Paní Švorcová neměla lehký život. Už ve dvaceti jí zemřela maminka a ona se musela sama s tatínkem starat o hospodářství. Práce tenkrát bylo víc než dost, našťastí se našli hod-

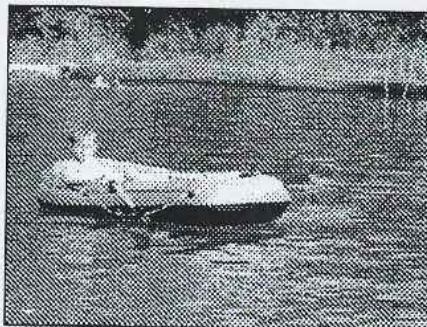
ní lidé z Osova, kteří jí chodili pomáhat. Ale Maruška neztrpěla, jak by se snad zdálo. Napak. Kde byla ona, byla legrace. Všichni ji znali a všichni ji měli rádi, protože nezkazila žádné povražení. Ona byla úžasná ochotnická herečka, všichni na ni chodili jako dnes na Jiřinu Bohdalovou a s panem Emilem Andělem byli pár k pohledání, který je dodnes v živé paměti, i když od té doby uplynulo už několik desítek let.

Chodila také zpívat do kostelního sboru, kde byl regenschori pan Tomáš Manda z Velkého Chlumce. Ten si chudák užil s těmi svými ovečkami. Možná se moc nehodí psát při příležitosti pohřbu něco veselého, ale paní Švorcová by nám to určitě dovolila a zřejmě by se tomu i zasmála. Tenkrát před lety se konal pohřeb ve Vinařicích a bylo úmorné vedro. Dřív se chodilo pěšky z domu až na hřbitov a zpívající děvčata již byla celá natěšená, že jim ve Všeradicích podá někdo něco k osvěžení. Po té cestě pouští byly dívky už úplně vyschlé a vyhlížely dobrodince, který by poskytl žíznlivým pár kapek vody. Jenže dobrodinec se zatoulal a žízeň vítězila. Tu napadlo chytré sboristky poslat jednu členku do hospody a donést něco k pití. Geniální nápad. Nejmenovaná dívka přinesla plný džbánec na kruchtě, kde jsme si ho v tom krutém vedru podávaly jedna po druhé, a zaží-

valy úžasný pocit blaha. Aby taky ne, když ve džbánu místo limonády bylo pivo. To se bohužel projevilo velice záhy. Pan Manda začal hrát a nic. Žádný zpěv z káru se nelínil. Začal tedy znovu a sbor zase nezapěl ani notu. Nezapěl ji ani napotřetí. Pěvec mlčelo jako zařezané, nepočítáme-li hihňání zpoza kapesníků sboristů, kteří měli začít zpívat, ale nezačali, protože skrz jejich smích to dost dobře nešlo. Pan Manda vyjadřoval své pohnutí myslí barvou obličejů, takže pak již nabyl zcela fialové až rudohnědé barvy, neboť sbor se místo zpěvu smál, aniž věděl čemu a aniž by byl schopen začít requiem. Pak se to nějak podařilo zvládnout, ale výsledek nebyl nikterak triumfální, takže těžce roztrpčený regenschori nám po pohřbu řekl, že pro takovou ostudu si nemusel jít až do Všeradic.

Tak to bylo povídání o jedné etapě života paní Švorcové, protože se nám po ní stýská a krásně se na ni vzpomíná, protože ona neodmyslitelně patří k všemu tomu pěknému. A stejně tak se nám stýská po těch báječných dobách, kdy jsme v zimě pěšky chodili na zkoušky k Mandovům a těšili jsme se na to celý rok. Myslím, že můžeme být šťastní, že jsme si to užili ještě jako poslední, protože počítáme jsou sice geniální, ale není s nimi žádná legrace.

Růžena PLECITÁ

„Dítě školou povinné, dovede to, co mi ne...“ To jsou slova z písně Jiřího Suchého. Stačt gumový člun a osovecké koupaliště se může stát oceánem plným nebezpečných pirátů.

Foto J. KOZÁK

„Naše ryby se většinou bojí,“ říká potápěč

CHORVATSKO JE KRÁSNÉ MÍSTO K POTÁPĚNÍ, ALE RUDÉ MOŘE HO PŘEKONÁ

Osov – Jsou jedinci, kterým nestačí „cachtání“ na mořské pláži a jdou dál. Čím hlouběji, tím lépe. Jedním z nich jsou i nadšení potápěči Pavel a Marek Valkounovi.

„Potápění mě bavilo od malička, vždycky jsem o něm snil a teď jsem si svůj sen splnil,“ říká otec Pavel. Stačí složit zkoušky, teoretické a praktické, pořídit si vybavení a můžete začít. Levná záležitost to určitě není, ale krása podvodní světa vám to vynahradí.

„Doma se jezdíme potápět do lomů, kde je čistá voda,“ pokračuje Pavel Valkoun. „I tady je fauna a flóra krásná, ale místní ryby se dost bojí. Nepočkají a raději se vzdalí.“

Vyprávějí se samozřejmě i zkazky o obrovských sumcích, kteří žijí v osamělých jeskyních či v hloubkách přehrad. Jsou to skoro až nestvůry, ale člověku nemohou ublížit. Ale o strachu Pavel Valkoun nemluví. „Asi ne,“ kroutí hlavou. „Nevzpomínám si, že bych měl někdy strach.“

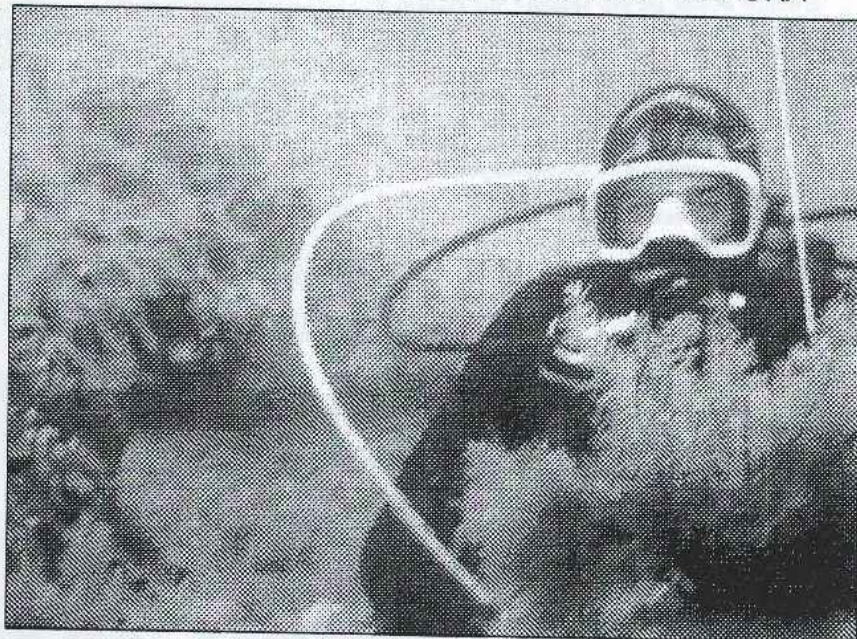
Potápění v přehradách není v létě nic krásného, voda je plná řas a viditelnost pod hladinou je minimální. Do přehrad se musí v zimě, to je voda čistá. Ale je na to potřeba vybavení, kterým nepronikne studená voda, a to ani jeden z rodiny nevládní. „Příliš drahá záležitost,“ dodává otec.

Přednost proto dávají letnímu potápění v moři. Hlavně v Chorvatsku. Lokalita záleží podle Valkouna na cíli potápění. Jestli chcete pozorovat podmořský život nebo hledat a prozkoumávat loďní vraky.

„Já jsme spíše na ten život, vraky mě moc nebaví. Chorvatsko je opravdu krásné i pod vodou. Kdo se tam začne potápět, říká, že už nikam jinam. Ostrov Elba je například také hezký, ale lokalit povolených k potápění je tam málo a když už to pak všechno znáte, není to tak krásné. A pak jsme poznali Rudé moře. Je mnohem krásnější než Chorvatsko. Pluli jsme tam s delfiny, potkávali jsme žraloky a hladili murény. Nádhera. Delfini plují kolem vás, blíží se a laškují, ale pohládít se nenechají. A žraloci? Jsou to plaché druhy a když ho nerozdráždíte, spíše se vám vyhne.“

Je samozřejmě, že potápěč si musí dávat pozor na hloubku. Existují tabulky, podle kterých se musí řídit a ve větších hloubkách smí být jen stanovený čas. Za porušení nehrozí jen pokuty, ale i smrt. A život je platidlem, se kterým se rozumný člověk nechce rozloučit.

Časem by chtěli oba potápěči poznat i další exotická místa k potápění, ale to je hudbou budoucnosti. Ondřej ŠMEJKAL, Josef KO-

Pavel Valkoun na jednom ze svých podmořských výletů

Foto ARCHIV

Jak se dají prožít prázdniny?

Osov – Letní čas vrcholí a děti z Osova nám prozradily, jak prožívají prázdninové dny.

„Během prázdnin zůstávám v Osově, tady mi to nejvíce vyhovuje, nejraději hraji fotbal,“ říká Marek Poluk.

„S dědou a babičkou pojedou na Šumavu do Čenkové Pily. Už jsem na tomto místě byl a letos máme v plánu navštívit další zajímavosti,“ svěříje se Honza Rajský.

„Byly jsme na dětském táboře u Orlické přehrady s Červeným křížem. Celé dva týdny jsme soutěžily, sportovaly a také nám vařili moc dobrou jídla,“ vzpomínají Markéta Chvojková a Markéta Sklenářová.

„S bratrem Davidem jsme prožili čtrnáct dní na táboře v Jizerských horách. Koupat jsme se mohli v libereckém bazénu i v blízké přehradě. Chodili jsme do lesa a hráli hry. Největším zážitkem pro nás byla návštěva ZOO v Liberci,“ doplňuje přehled Andrea Staňová.

„Již třetím rokem jezdím na jezdecký tábor, kde probíhá výuka, péče a jízda na koni. Letos jsem na internetových stránkách objevila jez-

deckou farmu „Dražka“ u Sedlčan. Prožili jsem spoustu legrace a zábavy při různých hrách,“ končí přehled Pavlína Kočová.

Je vidět, že kdo se bavit chce, má v Osově spoustu příležitostí. Malí rybáři nahazují své pruty v místních rybnících, dětem je přístupné hřiště na kopanou a zavítali i na nový bulodrom. Příznivé podmínky ke koupání nabídlo koupaliště v Osovcu a vodní lidumilové si jistě přijdou na své například v nedalekém hořovickém aquaparku. Dobrým sportovním doplňkem je i kolo a s ním spoustu příležitostí vyjít daleko po okolí.

Radka KOČOVÁ

Pár dětských vět z tábora

* Já jsem musel mít moc klíšťat, protože nemám žádný rozum.

* Teda ten řidič toho musel zažít, ten tak krásně nadává.

* Sbíráám i jedovatý houby. Já to stejně nejím, já to jen suším.

* Ta holka se mi hrozně líbí, protože se furt pere. Ta umí dávat fucky.

Nádherná horská jezera

Chorvatsko nejsou jen proslulé oblázkové pláže Jadranského moře, ale také vysoké hory a nádherná jezera. Zatímco se od Splitu po Makarskou „opékají“ na sluníčku tisíce lidí, jsou i tací, kteří vyrazí na horské túry.

Jedním z možných cílů může být i provinční městečko Imotski, ležící poblíž hranic s Bosnou a Hercegovinou na okraji obrovské planiny nazývané Imotské pole. Kromě muzea v místním klášteře, památníku na tureckou okupaci a na poslední válku, jsou nejnavštěvovanějšími objekty nádherná jezera vzniklá propadnutím stropů podzemních prostor – Modré a Červené jezero.

K prvním z nich, s nádherně modrou vodou, lze sejít, i když je nutno překonat převýšení kolem 50 metrů, ale nově vybudovaná cestička to umožní i méně zdatným turistům. Hloubka tohoto jezera kolísá mezi 20 až 50 metry a občas se stane, že i vyschne. Vše závisí na síle podzemních přítoků. Druhé jezero, zvané podle okolních skal červeným, je nepřístupné, lze se na něj podívat z cesty a temná hladina je ve 100 metrové hloubce. Další 300 metrů je od hladiny ke dnu. A co je dál? To nikdo neví. Na nákrese je tento prostor označen otazníkem. (JoK)

Noční obloha je plná zajímavých souhvězdí

POZNÁTE NA OBLOZE I JINÉ SOUHVĚZDÍ NEŽ VELKÝ A MALÝ VŮZ? VÍTE KDE JE LABUŤ?

Hvězdná obloha má pro každého jiný význam a jinou hodnotu. Pro milence je nádhernou kulisou, zatímco pro námořníky bývala věcí života a smrti. Bez hvězd nebyla orientace.

Kdysi dávno staří Řekové jednotlivé hvězdy shromáždili a pojmenovali jmény svých bohů a hrdinů (viz článek Proč letí oblohou labuť?). Pojďme se nyní podívat na hlavní souhvězdí letní oblohy a naučit se je poznat a vidět.

Velký vůz (neboli Velkou medvědicí) najde každý. Zvečera se objeví nad severozápadním obzorem a je nepřehlédnutelný. V místě kde se jeho oj ohýbá, vyskytují se hvězdy zvané Mizar a Alkol a kdo vidí obě, má dobrý zrak.

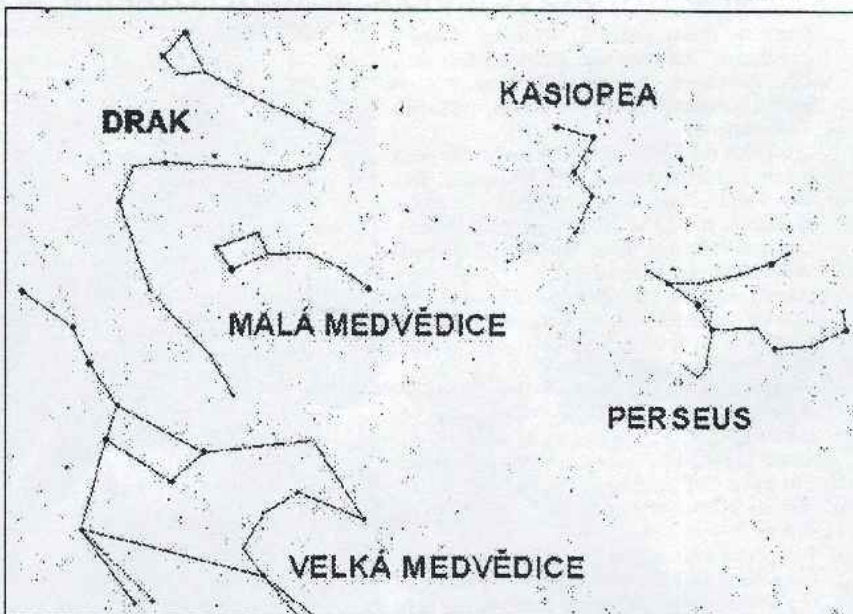
Trochu problémů bývá s Malým vozem (Malý medvěd). Jasně jsou totiž jen zadní hvězdy jeho korby a konec voje – hvězda zvaná Polárka, svítící téměř přímo na severem. Říká se, že když prodloužíte spojnicí zadních kol Velkého vozu pětkrát, dostanete se k Polárce.

A jsme u třetího hlavního souhvězdí. Kassiopea připomíná roztažené písmeno W nebo M, podle toho jak máte nakloněnou hlavu a co je vám bližší. Více vám napoví mapka v pravém horním rohu, kde najdete i souhvězdí Persea, ze kterého každý rok okolo 11. srpna vylétají roje meteoritů, tzv. „roj Perseid“. Všechny tři souhvězdí se vyznačují jednou vlastností, nikdy nezapadají pod obzor. Jsou viditelná po celý rok a cizím slovem se proto nazývají cirkumpolární.

Nejnádhernějším objektem letní oblohy je bezesporu mléčná dráha. Táhne se od severovýchodu k jihozápadu. Jsou to miliardy hvězd ve středu naší galaxie. Dalšími krásnými objekty jsou souhvězdí Labuť, Lyra a Orla. V létě je najdete přímo nad hlavou. Labuť připomíná kříž, ale vykládá se jako labuť s nataženým krkem a letící oblohou. V této roční době ji najdeme přímo nad hlavou na okraji pásu mléčné dráhy. Její nejjasnější hvězda Deneb (z arabského slova ocas) je desetitisíckrát jasnější než naše slunce a tvoří základ tzv. letního trojúhelníka, neboli třech nejsvítivějších hvězd letní oblohy. Tou druhou hvězdou je Vega v souhvězdí Lyry a třetí Altair, jasná hvězda v souhvězdí Orla.

Hvězda Vega je na noční obloze nepřehlédnutelná. Je nejjasnější hvězdou, nacházející se přímo nad našimi hlavami.

Dalšími velmi jasnými objekty oblohy je Měsíc a planety. Ty však nejsou v těchto měsících vidět (kromě Venuše po ránu – Jitřenky) a Měsíc budeme věnovat samostatnou kapitolu někdy příště. Hezké pokoukání. Josef KOZÁK

Proč letí oblohou labuť?

Každé souhvězdí má své charakteristické jméno. Ty jim dali většinou Řekové podle hrdinů a bohů svých bájí. I když existují souhvězdí pojmenovaná mnohem později a nesoucí jména tak prostá, jako je například Sextant nebo Kružítko, těch řeckých je nejvíce.

Velká medvědice (Velký vůz)

Podle legendy zaklela žárlivá bohyně Héra do kožichu medvědice krásnou princeznu Kallistó. Ta pak bloudila po lesích, až se dostala ke svému synovi a málem došlo k neštěstí. Zasáhl však veliký Zeus a proměnil v medvěda i syna a oba pak umístil na oblohu. Poslední slova ale měla stejné Héra. Přemluvila Poseidóna, boha moře, aby nikdy nedovolil oběma huňáčům odpočinout v chladivých mořských vlnách. A tak oba putují po obloze a nikdy se nedostanou pod obzor.

Malý medvěd (Malý vůz)

Kromě předchozí legendy existuje i jiná. Podle ní jsou oba medvědi tíž, kteří ochraňovali malého Dia (Zeus), když se skrýval v jeskyni na Krétě před svým zlým otcem Chronosem. Za to je pak Zeus, už jako vládce nebe i země, umístil na oblohu.

V našich zemích jsou obě souhvězdí nazývána Velkým a Malým vozem, i když některým pozorovatelům připomínají spíše malou a velkou naběračku.

Kassiopea

Královna Kassiopea, matka princezny Andromedy, byla velmi krásná a drze povyšovala svou krásu nad krásu mořských nymf Nereid. Což velmi rozzlobilo boha moře Poseidóna, který měl jednu Nereidu za manželku, a ten poslal na království mohutnou obludu. Zachránit město mohla jen oběť princezny Andromedy. Přišel však nebojácny Perseus a ... tak dále. Královna Kassiopea se dostala nakonec mezi hvězdy, ale Nereidy měly opět poslední slovo (jak je dobré mít známosti nahoře). Kassiopea spočinula blízko pólu, takže polovinu noci musí trávit hlavou dolů.

Labuť

Vrchní řecký bůh Zeus byl znám svými zálety. A když si našel nějakou krásku, nahlál to tak, aby se do něho zamilovala. Ke spartské králov-

ně Lédě se dostal jako labuť, kterou pronásledoval mohutný orel. Královna labuť zachránila, zamilovala si ji a ... byla z toho krásná Helena, budoucí trójská královna, kvůli které vznikla desetiletá trójská válka. Hle, jak je důležité umět se proměňovat v labuť.

Lyra

Lyra patřila vynikajícímu pěvci Orfeovi, který dokázal svým hraním utišit dravou zvěř a dokonce obměkčit i vládce podsvětí Háda. Ale akce stejně nevyšla, Orfeova manželka zůstala v podsvětí a Orfeus zanevřel na lidskou společnost a přestal hrát a zpívat. To se mu stalo osudným. Opilé ženštiny, bakchantky, ho za to zabili a lyru pohodily do řeky, odkud ji vyzvedly ochránkyně umění Múzy a umístily na oblohu. Z čehož může plynout, že nejlepší je na nic nehrát a nezpívat, ale to by bylo smutné.

Orel

Bůh Zeus miloval krásu a pohlaví bylo až na druhém místě. A tak proměněn v orla přinesl na Olymp krásného mladého chlapce Ganyméda, aby ho na hostinách obsluhoval. Z čehož plyne, že raději se naučím proměňovat v labuť.

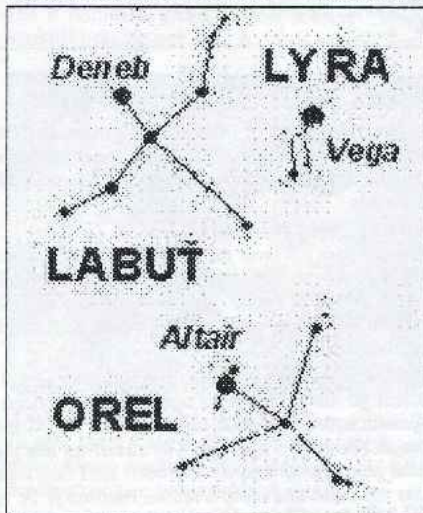
Josef KOZÁK

Meteoritický roj Perseid je ozdobou letního nebe

Jedná se částky kdysi dávno rozpadlé komety, které se každoročně kolem 11. srpna dostávají do zemské atmosféry, kde shoří a zanechávají za sebou ohnivé stopy, nazývané meteority.

A protože nejvíce těchto částek vstupuje do zemské atmosféry v místech, kde pozorovatel z povrchu vidí souhvězdí Persea, říká se tomu úkazu „roj Perseid“.

Během maxima, které bylo letos v noci z 11. na 12. srpna, je možno vidět dokonce i stovky meteoritů za hodinu. „Padající hvězdy“, jak jsou meteority lidově nazývány, však můžete pozorovat i po těchto datech. Pozorování nebude rušit ani Měsíc, který je po poslední čtvrti a vychází až po druhé hodině ranní. Stejně nebo lepší podmínky nastanou až v roce 2028. Jediné, co může pozorování pokazit, je oblačné počasí. (JoK)

Turisté pořádají vrcholný pochod seniorů

VŠICHNI POCHODUJÍCÍ NA TRASE DOSTANOU „PANÁKA“, KÁVU A OBČERSTVENÍ

Turisté severních svahů Brd pořádají pro všechny zájemce podzimní soustředění v Krkonoších, s výstupem na Sněžku. Akce se koná v Krkonoších na Benecku v hotelu Diana. Začínáme v pátek 8. října 2004 po 14.00 hodině a končíme v neděli 10. října 2004 do 10.00 hodin.

Program bude případně upraven podle požadavků a podle aktuálního počasí.

* pátek 8. 10. 2004 doprava vlastními zdroji, pokoje jsou volné od 14.00 hodin, večere začíná v 18.00 hodin, konec jak kdo snese

* sobota 9. 10. 2004 ráno v 8.00 hodin začínáme u snídaně (švédský stůl), dále odjezd vozidly do Špindlerova Mlýna, podle schopností turistů a počasí provedeme výstup na Sněžku. Po návratu bude večere a na závěr nás čeká zábavný večer do ranních hodin

* neděle 10. 10. 2004 ráno v 8.00 hodin snídaně (švédský stůl), vyklizení pokojů do 10.00 hodin, v případě hezkého počasí se uskuteční dopolední výstup k rozhledně na Žalý. Je zajištěna personální cena 350 Kč za osobu a den s polopenzí (čeká nás víkend v Krkonoších za 750 Kč, a to přeci stojí za to!!!) Ubytování je v hezkých dvoulůžkových pokojích, s vlastním sociálním zařízením. Hotel Diana je vybaven saunou, soláriem a je zde bar. Parkování vozidel je zajištěno na hotelovém parkovišti. Závazné přihlášky směřujte k hlavnímu pořadateli Rostovi Plachetovi na telefon 601 202 001. Cena pobytu se hradí na místě. Informace o hotelu Diana získáte na internetové adrese: <http://www.hotel-diana.cz>

Sraz účastníků pochodu je v Malém Chlumci u kapličky ve 14.00 hodin.

Trasa pochodu je rozdělena do kategorií podle věku a váhy účastníků pochodu.

1. TRASA (váhová kategorie nad 150 kg či věk nad 70 let): Malý Chlumeček – hřiště v Habřinách – Velký Chlumeček (cíl pochodu v pohostinství u Kozohorských)

2. TRASA (váhová kategorie nad 120 kg či věk nad 65 let): Malý Chlumeček – chatami podle starého vodovodu – u odpadu doprava – Velký Chlumeček (cíl pochodu v pohostinství u Kozo-

horských)

3. TRASA (pro ostatní nezařazené váhové a věkové kategorie): Malý Chlumeček – rybník Muchov (zde je zajištěno drobné občerstvení) – Velký Chlumeček (cíl pochodu v pohostinství u Kozohorských)

Každý účastník pochodu má za odměnu nárok na konzumaci jedné kávy, 1x 0,025 dcl destilátu dle vlastního výběru a občerstvení ve formě švédského stolu, to vše zcela bezplatně na účet turistů. Za hladký průběh pochodu zodpovídá hlavní pořadatel DRÁK. Dušan ELIÁŠEK

Lesní divadlo Řevnice zve všechny malé i velké na

autorskou hru

PROZLOBIT SE DO POHÁDKY (a zase zpátky)

pohádka o neuvěřitelně zlobivých vnučatech, hodném dědovi a strašidelném lese

Premiéra se koná v sobotu 20. srpna ve 20 hodin

Dále pak 21. 8. od 20 hodin, 22. 8. od 17 hodin
17. 9., 18. 9. od 20 hodin a 19. 9. od 17 hodin

Kulový blesk je hořící křemík NAD CHLUMCEM „ŘÁDÍ“ KULOVÉ BLESKY NEJČASTĚJI

U Velkého Chlumce, v dobříšských lesích, se nachází hájenka Muchov, kterou již několikrát navštívil kulový blesk. V 60. letech rozbil obyvatelům drahý rozhlasový přístroj a srazil pušky ze stojanu. Na kulové blesky si stěžují i lidé z okolí. Nikdo neumí vysvětlit, proč se právě zde tyto blesky vyskytují častěji než jinde.

Jednou z příčin může být skutečnost, že se zde vyskytují rozsáhlé křemencové sutě. To by odpovídalo i posledním vědeckým výzkumům, které se týkají kulových blesků. Ty naznačují, že by mezi geologickým podložím a výskytem tohoto blesku mohla být přímá souvislost.

Novozélandští vědci John Abrahamson

a James Dinniss tvrdí, že jasné, vznášející se sféroidy, popsané již ve středověku a označované běžně jako kulový blesk, jsou shluky planoucích křemíků, vytvořené úderem normálního blesku do zemského povrchu. Blesk pronikne povrchovou vrstvou země a rozžhaví směrem dolů následující podložní vrstvu tak, že vzniknou horké páry, které se s odeznáním blesku proderou v podobě minierupce nahoru. Plyny, které jsou takto po úderu blesku vyvrženy ze země, obsahují částčky křemíku, pomalu hoří, a jsou unášeny větrem.

Podle V. Havelfky: Záhada kulového blesku, Silva Bohemica, Praha (JoK)

**Dobříštické vinařské
slavnosti 2004
se uskuteční dne
28. srpna od 10.00 hod.
na zámku v Dobříšovicích**

Turisté dále zvou v sobotu 14. srpna 2004 všechny dříve narozené, na **POCHOD PRO SENIORY**, na trase ze Chlumce do Chlumce.

**Sportovní klub Osov
pořádá**

v sobotu 28. srpna 2004

PÉTANQUE MAČ
(turnaj dvojic)

**spojený s otevřením
bulodromu
PŘED SOKOLOVNOU**

**Registrace družstev od 10:30 hodin
Zahájení v 11 hodin**

**Od 10 hodin předehrávka
žákovských družstev**

**Projekt bulodromu vznikl za podpory
Středočeského kraje**

Nastaly žně nohejbalových turnajů

U OSOVSKÉ HOSPŮDKY BYLY OCENĚNI NEJEN HRÁČI, ALE I ŽENSKÁ KRÁSA

Osov – Doba prázdnin je i dobou nohejbalových turnajů. Jeden z nich probíhal na hřišti osovské hospůdky proti kostelu. Zúčastnilo se ho celkem sedm týmů, z toho jeden ženský z Lážovic. Po celodenním boji nakonec vyhrálo lážovické mužstvo hrající pod pseudonymem Pindouři. Na druhé příčce skončil Luboš Vaňata ml. se svými Brabouky a na příčce třetí Moribundus také z Osova. Všichni vyhlášení dostali originální diplomy, které přímo u hřiště vytvořil grafik Vincenc Kudrnka a muži zateskali vítězkám soutěže „Miss Osov“ a „Miss nohejbal“.

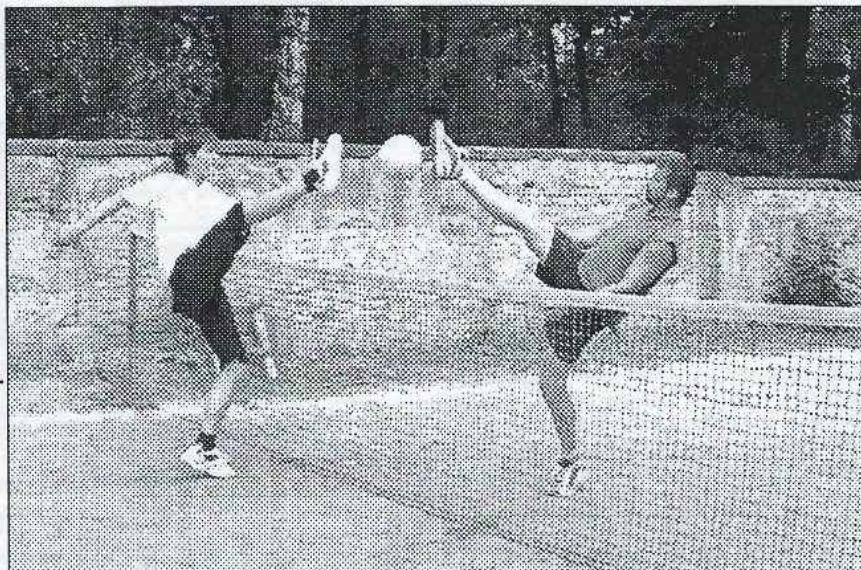
Dalšího nohejbalového klání se 31. 7. zúčastnil Petr Novotný v řadách mužstva Vižiny na turnaji v Měňanech. „Sešlo se tam celkem 14 mužstev a hrálo se na 2 kurty“, říká o turnaji Novotný. „Samozřejmě bylo občerstvení a mohli jsme se vykoupat i v házené bývalého

botu 28. srpna do Lážovic.

„Chtěli jsme to tak nějak rozložit“, říká k tomu Petr Novotný, „aby se hrálo ve všech obcích,

které se turnajů zúčastňují.“ Do Lážovic se krom místních a osovských chystají i borci ze Skřípce.

Josef KOZÁK

Kde kdo hraje

14.8. Vižina - Osov, Tetín - Všeradice A

21.8. Běštín - Vižina, Osov - Liteň,
Všeradice A - Hořovice

28.8. Všeradice B - Vižina, Chodouň
- Osov, Králův Dvůr - Všeradice A

26.8. Osov - Tmaň (pohár ČMFS)

spartánského reprezentanta Samce. Skončili jsme na 7. místě.“

Příznivci nohejbalu chystají další turnaj na tuto sobotu, 14. srpna. Odehrávat se bude v Osovi na koupališti, kde je nově upravené hřiště. Začíná se v 9 hodin a v době uzávěrky bylo registrováno 10 mužstev.

Další, a ne poslední, turnaj je plánován na so-

Přátelé pétanque trénují každé nedělní dopoledne

Osov – Každou neděli od 10 hodin je možno na novém, ještě oficiálně neotevřeném, bulodromu vidět trénující hráče. Otevírací turnaj, plánovaný na 28. srpna, se blíží a tak ani divadelní představení Postřižín, kde někteří hráči jako hasiči účinkují, ani návštěva diskotéky je nemůže odradit. K diskotékám mají jednu výhradu. Každou neděli najdou „své“ hřiště plné odpadků a rozbitých lahví. (JoK)

Sobota na Moravě byla věnována fotbalu

Vižina - Návštěvu moravské obce Poběžovice poblíž Uherského Hradiště uspořádali začátkem srpna vižinští. Jednou za dva roky navštěvují poběžovičtí fotbalisté Vižinu a střídavě jedou na Moravu i vižinští.

„Jsou to pravidelná kulturní a sportovní setkání“, říká jeden z účastníků víkendové akce, starosta Václav Císař. „Hlavně však jde o ten fotbal. Kromě našeho mančafu se účastnila i stará garda Hostomic. Celkem nás jelo 36.“

Sobota patřila fotbalovému turnaji a setkání starostí. Večer pak všichni přátelsky poseděli v restauraci.

„Bylo to moc hezké setkání“, hodnotí akci starosta Císař. „Příští rok je opět očekáváme u nás.“

Další akci ve Vižině bude 15. září vítání občánků. Tuto tradici zavedli opět po letech a nyní se podle slov starosty čeká na třetího letošního narozeného. Termín je kolem 20. srpna. (JoK)

Nohejbalové souboje jsou vedeny hlavně nohama.

Foto J. KOZÁK

Přáteláky končí, začnou mistrovská klání

Osov, Vižina - Přátelské utkání s mužstvem Lochovic svedli osovští. Skončilo pro ně prohrou 1:3. Branku vsílil Petr Procházka.

Předposlední červencovou sobotu se na vižinském hřišti konal tradiční „Vižina cup“. Zúčastnila se ho 3 podbrdská mužstva a béčko Ostrovanu Zadní Třeň.

V prvním utkání zvítězil Osov nad domácími 7:1 a vzápětí porazilo béčko Všeradic béčko Ostrovanu. Finálové boje byly ve znamení penalt. Zatímco boj o bronz skončil remízou 1:1 a po penaltách si vítězství odnášeli domácí, skončilo finále s nulami. Teprve penalty rozhodly poměrem 3:1 o vítězi, kterým se stali osovští.

V sobotu 14. srpna začínají pro všechny mistrovská utkání podzimního kola. (JoK)

FRANTA A SLUNCE (13)

Píše a kreslí J. Bolina © 2004

PROVAS - informační občasník mikroregionu Horymír „pro vás“. Odpovědný redaktor: Jiří Bolina. Přípravují: J. Fialová, L. Kocourová, R. Kočová, Marie Plecítá, J. Chvojka, Z. Veverka. Rediguje: J. Kozák. Spolupráce: Mirka Plecítá. Technická spolupráce: ICZ a.s.

PROVAS můžete získat na OÚ Osov, ve Stavebninách Osov, v místní lidové knihovně a v hospodě U hřiště. Dále na obecních úřadech mikroregionu Horymír: Velký Chlumec, Skřípce, Neumětely, Lážovice, Všeradice, Vinařice, Nesvačily, Svinaře, Skuhrov, Podbrdy a Vižina. Uzávěrka: 11. srpna 2004.